

Co na snímku nenajdete

co se změnilo:

Za těch 56 let se toho změnilo hodně, některé změny jsou patrné na první pohled, jiné jsou dá se říci skryty:

Nebyl ještě areál JZD

Nebyla plynová stanice mezi obcí a řekou Blatou

Nestál dům číslo 53 mezi domy číslo 60 a číslo 62

Původní panské stodoly byly přestavěny na obytné domy

Nebyly postaveny obytné domy za „hasičskou zbrojnicí“

Zbouráním domu číslo 20 se rozšířila ulice a silnice

Zbouráním a postavením nového domu číslo 52 se zlepšil výhled

Byla vybudována celá řada nových domů (o tom zase příště)

Byla vybudována kanalizace a čistička odpadních vod

Byl vybudován plynovod

Byly zkvalitněny komunikace – asfaltové cesty, dlážděné chodníky

Naopak zmizelo stromořadí okolo cest

Úzké polní parcely se změnilly v široké lány

Byl vybudován areál JZD

Na přiloženém snímku se jistě dá vyčíst řada dalších změn o kterých zde nebyla sice řeč, další srovnání minulosti a současnosti ponecháme na našich čtenářích.

Lopotník

Občasník o minulosti a přítomnosti nejen naší obce
Ročník IX číslo 3/2009

Řekli, napsali - známí, méně známí či neznámí...

Bruno Giordano, 1548 – 1560, italský renesanční filozof

**Ignorance je nejmilejší ze všech nauk, protože nevyžaduje žádné úsilí a nevede k melancholii*

Bruyère Jean de La,

**Chválu zaslouží jedni, že píšou dobře a druzí, že nepíšou vůbec*

**Je to bída, když někdo nemá dost ducha, aby mluvil smyslně, ani dost slušnosti, aby mlčel*

Březina Otokar, 1868 – 1929, vl. jménem Václav Jebavý, český symbolický básník

**Národ bez vyšší duchovní pravdy zahyne, kdyby ho chránila armáda, policie zákony a vojenské pakty.*

Boccaccio Giovanni, 1313 – 1375, italský renesanční novelista, básník, humanista, přítel Petrarkův (Dekameron)

**Je lépe litovat, že jsme něco prožili, než litovat, že jsme to nezažili*

Dětský den v Klopotovících

Vydává Obecní úřad v Klopotovících. Redakční tým: Zdeněk Klobouk a Petr Indrák. Registrováno MK ČR pod Č.j. E 16862. náklad 150 výtisků. Dodáváno domácnostem v obci zdarma.

V neděli 17. května hrála k tanci a poslechu v parku dechová kapela „Věrovanka“, byly hody.

ZO ČSŽ v Klopotovcích děkuje všem sponzorům a také všem, kteří přispěli k hladkému průběhu oslavy dětského dne.

Letecký snímek – Klopotovice v roce 1953

Komentář k leteckému snímku Klopotovic z roku 1953

Co na snímku najdete

Původní domy číslo :

1 - Parákovi

16 - vedle hospody - Vodička Bedřich

20 - vedle domu č. 21 – Pospíšil Ladislav, ve dvoře Komínková Marie

25 - dnes je na tomto místě „bytovka“

52 - původní dům Steiger Václav

82 - původní Trefilova výměna

Stodoly u domů číslo 16, 18, 19

Hřbitov - byl vybudován v roce 1949

Stromořadí okolo cest

Školní zahradu

Nové domy: 30 - Navrátil Jaroslav

31 - Humpa Vladimír

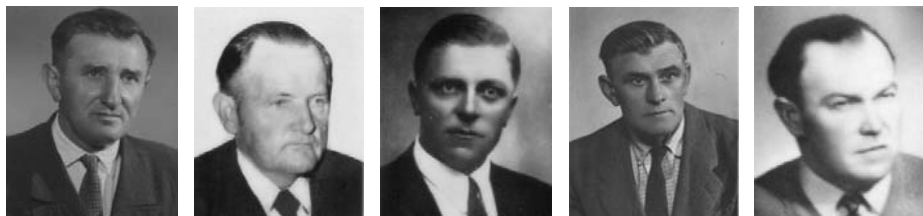
32 - Krejčíř Otakar

33 - Prachař Jaroslav

Bezespору zajímavé jsou původní polní parcely na katastru obce

Foto z obžinek u „Bělků“ v roce 1929

Poděkování patří panu **Antonínu Indrákovi**, kronikáři města Tovačova za pomoc a poskytnutí některých údajů týkajících se zejména města Tovačova.

Doslov redakce

Spolu se zánikem lidových zvyků a obyčejů zanikají na našich vesnicích ty pěkné sousedské vztahy, které zde panovaly ještě v nedávné minulosti. Honba za majetkem a penězi vede ke vzájemnému odcizení, lidé se uzavírají do sebe. Mnohdy roste závist a nevraživost. Už není čas na sousedské besedy a nositelem mnohdy pokleslé „kultury“ zůstává jen televize, svými pořady často kazící vkus nejen mládeže, ale bohužel také i dospělých.

Prameny:

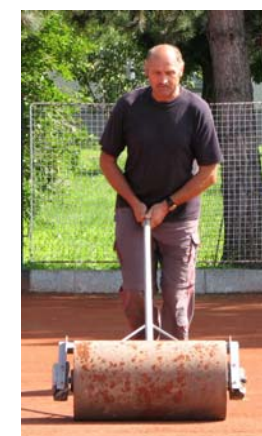
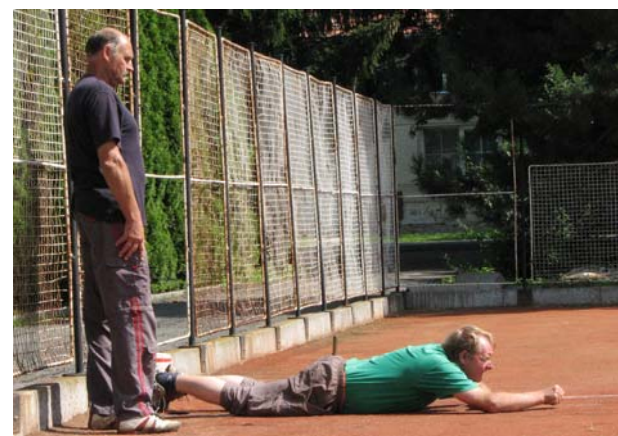
archiv Lopotníku

Zpracováno podle vzpomínek a vyprávění pamětníků

Foto – z archivu redakce Lopotníku

Dne 11. července 2009 se konala procházka po bojišti bitvy u Tovačova z r. 1866

Přednedávnem byly provedeny úpravy na tenisových kurtech a teď už se tu zase hraje tenis.

Zprávy z radnice

Usnesení ze 17. zasedání zastupitelstva obce ze dne 24. 4. 2009

Zastupitelstvo obce projednalo:

Kontrolu usnesení číslo 16

Návrh závěrečného účtu obce Klopotovice

Investiční a neinvestiční akce v roce 2009

Májové oslavy a obecní hody

Žádosti o pronájem pozemku

Zastupitelstvo obce schválilo:

Program zasedání zastupitelstva obce

Závěrečný účet obce za rok 2008

Z investičních a neinvestičních akcí: rekonstrukce topení, opravu obecního pohostinství, opravu oplocení kurtů

Žádosti o pronájem pozemků

Usnesení z 18. zasedání zastupitelstva obce ze dne 28. 5. 2009

Zastupitelstvo obce projednalo:

Zmocnění starosty obce k zastupování v MAS Prostějov venkov o.p.s.

Souhlas se zařazením do územní působnosti MAS a seznámení se strategií pro MAS Prostějov venkov o.p.s. pro období 2007 – 2013

Zastupitelstvo obce schválilo:

Program zasedání zastupitelstva obce

Zmocnění starosty obce pana Vlad. Bradíka k zastupování v MAS

Obec souhlasí se zařazením do územní působnosti MAS Prostějov venkov o.p.s. a je seznámena se Strategií MAS pro období 2007 – 2013

Zastupitelstvo obce vzalo na vědomí:

Odstoupení pana Františka Krejčíře ze zastupitelstva obce

Usnesení z 19. zasedání zastupitelstva obce ze dne 9. 6. 2009

Zastupitelstvo obce projednalo:

Stanovení výše odměny za výkon funkce

Rozpočtové opatření číslo 1

Zastupitelstvo obce schválilo:

Program zasedání

Předsedou kontrolního výboru p. Vladimíra Pohlodku

Výši odměny za výkon funkce předsedy kontrolního výboru

Rozpočtové opatření číslo 1

Zastupitelstvo obce ukládá:

Zpracování výhledu oprav chodníků

K tomu sestavenou komisí ve složení: p. Beneš, Oravec, Nesvadbík, Pohlodka

Zastupitelstvo obce vzalo na vědomí:

Složení slibu nového člena zastupitelstva p. Vladimíra Pohlodky

Lidové zvyky a obyčeje, aneb od adventu do adventu....

dokončení

Prosebné procesí za dobrou úrodu a odvrácení škod na polích u nás vycházelo z kaple k soše Panny Marie Hostýnské na rozcestí k lesíku, odtud pokračovalo po lní sloupovou cestou ke Kloboukovu kříži na „padělkách“, pak šlo do „bahen“ ke Gálíkovu kříži a odtud ke kříži, jenž stával na rozcestí silnice a polní cesty k Viklicím kde končilo. Tato prosebná procesí se konala ještě na počátku 20. století.

Součástí života na venkově byly samozřejmě **dožínky** či jak se říkávalo „obžínky“. Součástí těchto oslav byl krojovaný průvod v němž chasa nesla kvítím ozdobené zemědělské nářadí a **dožínkový věnec** (ten zhotovený s obilí), který se předával hospodářům. Ostatně oslava dožinek se konávala ještě až do devadesátých let minulého století.

Na **Dušičky** 2. listopadu se odedávna připomíná památka zesnulých. Tak jako my i naši předkové v tento den navštěvovali hřbitovy a uctívali zde památku svých předků.

Nedílnou součástí života našich předků bývaly také **poutí**, a těch se často zúčastnila téměř celá vesnice. O tom, ale zase někdy příště.

Naše věnování

Toto naše povídání o zvycích a obyčejích, kterými žili naši předkové věnujeme vzpomínce na ty naše občany, kteří ještě v minulém století obětovali mnoho svého času na přípravu a provedení některých zvyků a také hraní ochotnického divadla (o tom blíže také někdy příště). V první řadě to byl pan **Jaroslav Vymětal**, ale také mnozí další, z nichž aspoň jmenujeme: pan **František Lehký**, **Josef Kratěna**, **Josef Krátký**, **Jaroslav Smolka**. Mezi ně také patří řada učitelů zdejší už bývalé školy.

Dvousté výročí kaple...

(dokončení z min. čísla)

V květnu **1945** za bojů odehrávajících se v naší obci byla kaple značně poškozena, ale péčí farníků brzy opravena. Zde je třeba připomenout skutečnost, že nemalý podíl na opravě kaple měl tehdejší tovačovský farář páter Vincenc Linhart. Byly provedeny opravy zdíva, omítek a kaple byla vevnitř vymalována. Střecha, která byla značně poškozena (ve věži měli němečtí vojáci kulomet, kterým odstřelovali sovětské vojáky postupující k nám od Ivaně).

V roce **1971** provedli farníci svépomocí opravu kaple – byla vyměněna dlažba, kaple vymalována, vyměněny okapy a svody, věž a střecha natřeny.

Další důkladná oprava kaple byla realizována v letech **2003 – 2004** a to nákladem obecního úřadu. Byla provedena nová venkovní fasáda, opravy vnitřních omítek včetně nového vymalování. Střecha včetně věže byla očištěna a natřena. Byly také provedeny úpravy terénu okolo kaple. Zdařilou celkovou opravu realizovala firma Josefa Oravce. Zásluhou obecního úřadu tak kaple do svého třetího století vkročí jako „mladice“.

Šedesát let hřbitova ...

V tomto roce si také připomínáme, že uplynulo **šedesát let** od založení našeho hřbitova. První zmínka o potřebě založit u nás hřbitov (do té doby klopotovští pohřbívali své zesnulé až v Tovačově) je v zápise z jednání obecního zastupitelstva ze dne 15. června **1923**, kdy bylo jednáno o výběru vhodného místa pro zřízení hřbitova. Dne 7. února **1924** už bylo dohodnuto, že tento bude zřízen. Bohužel k naplnění tohoto záměru došlo až v roce **1949**. V tomto roce dne 14. března byl zřízen hřbitovní výbor ve složení: Žalák Ferdinand, Pospíšil Alois, Steiger Václav a Lehký František. Velkou podporu zřízení hřbitova našel tento výbor u tovačovského faráře P. Vincence Linharta. Jako první občan byl na tomto hřbitově pohřben pan Václav Navrátil a to 4. března **1949**. V dalších letech byly na hřbitov přeneseny pozůstatky některých klopotovských občanů ze hřbitova v Tovačově.

Na hřbitově je také pohřben děkan František Klobouk, který po vysvěcení na kněze v roce 1903 v Římě studoval na Theologické fakultě Univerzity Gregoriana, kde získal doktorát teologie, filozofie a titul bakaláře církevního práva. Od roku 1939 působil jako farář u Panny Marie v Kroměříži a současně byl děkanem Kolegiální kroměřížské kapituly u sv. Mořice. V roce 1943 mu byl udělen čestný titul Monsignore. Od roku 1945 působil jako komisař emeritního kněžského domu v Kroměříži. Zemřel 14. listopadu 1949.

Podobně jako kaple také hřbitov doznal v letech **2001 – 2002** značnou proměnu k lepšímu. Byla provedena zámková dlažba chodníků a také přístupové cesty, oprava oplocení hřbitova, výstavba kolumbária. Veškeré práce byly provedeny na náklad obecního úřadu a realizovala je firma Josefa Oravce. A tak v současnosti tento hřbitov bezesporu patří k těm nejkrásnějším v širém okolí.

K událostem před sedmdesáti lety, začátek 2. světové války

Předehra

22. srpna 1939 v pravé poledne zasedly do křesel v Hitlerově oblíbeném Obersalzbergu čtyři desítky nejvyšších velitelů německých branných sil – pozemní armády, letectva a námořnictva. Vyslechli si několikahodinový Hitlerův projev v němž Vůdce vyložil „karty“. Führer svým generálům sdělil, že „okamžitá situace Německa pro řešení východní otázky je příznivá. Německo – polský vztah je nadále neúnosný. Použití síly zbrání je nutné než dojde k poslední velké roztržce mezi západem. Je to zkouška nástroje, je nutno udeřiti. Anglie není dobře vyzbrojena, Francie si nemůže dovolit dlouhou válku. Dá se očekávat, že Anglie a Francie proti Německu nevystoupí. Polsko bude vmanévrováno do situace jakou potřebujeme pro vojenský úspěch. Cílem je zničení Polska. Důvody pro rozpoutání války jsou lhostejné.“ Generálové mu vypočítali, že vzhledem k roční době – nelze otálet déle než do 1. září.

Polské tažení

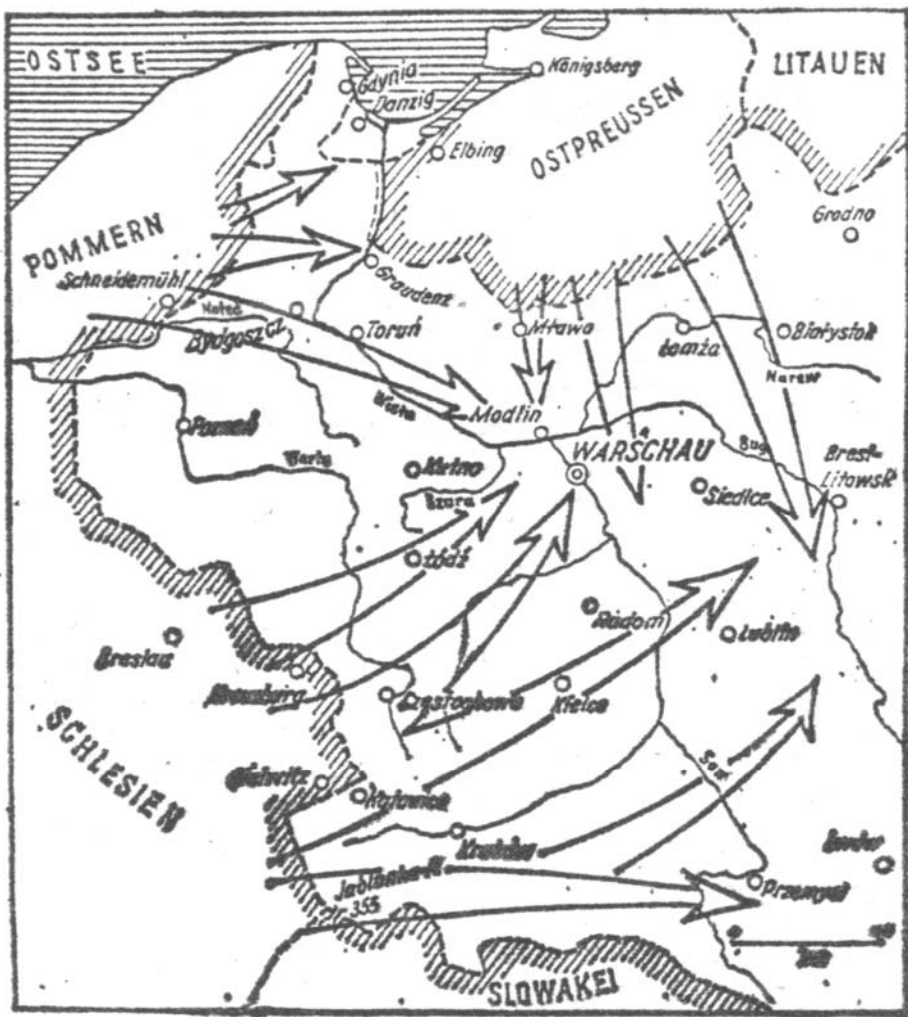
Než Němci mohli vpadnout do Polska museli rozdrtit Československo. To bylo obětováno v Mnichově a tehdejší polská vláda se snažila rovněž uvratit jeho kus. Polští mocipáni pomáhali rozbít Československo a tím umožnili tragedii své vlastní země.

Britský kabinet vydal komuniké, že vláda Jeho Veličenstva je rozhodnuta dostát svým závazkům vůči Polsku. Hitler reagoval velice podrážděně a řekl britskému vyslanci Hendersonovi, že Británie je odpovědná za polskou neústupnost jako před rokem za československý nerozum. Británie prý svými zárukami Polsku znemožnila řešit otázku Gdaňsku a koridoru. 26. srpna v 17,30 hod Hitler přijal francouzského vyslance Coulandre a rovněž mu sdělil rozhodnutí netrpět polské provokace a že v konfliktu Německo půjde do konce. Vyslanec prohlásil, že jestliže Polsko bude napadeno Francie bude stát na jeho straně všemi svými vojenskými silami. Dne 28. srpna večer oznámil Henderson, že na britské naléhání jsou Poláci ochotni k přímým jednáním. Britský vyslanec se navracel domů půlnoci přesvědčen, „že poslední naděje na mír zmizela.“

Nastal 31. srpen, dříve než Halifax naléhal na polskou vládu, než Poláci projevili ochotu jednat, Hitler již učinil definitivní rozhodnutí.

Celých šest dnů čekal Alfred Naujock se svým oddílem u Hlivic, aby v polských uniformách, na pokyn zinscenovali přepadení německého vysílače. Válka pak měla nečekaně rychlý průběh. Pádem Československa se naprosto změnila strategická situace Polska. Jeho hranice s Německem se prodloužila na 1 800 km. Oblouha duněla stíhači a bombardéry, Němci byli pány oblohy. Pancéře prorážely mělkou polskou frontu a hnaly se vpřed rychlostí 80 – 100 km za den. Dne 8. září 1939 čtyři německé pancéřové divize dorazily na předměstí Varšavy. Polská armáda byla během týdne zlikvidována a zbytky byly v obklíčení. Dne 19. září došlo k velké bitvě proti jádru polské armády u Kutna, kde bylo zajato na 170 000 polských vojáků.

Polská armáda byla poražena.

Mapa napadení Polska

Podivná válka na západě

Dne 31. srpna 1939 krátce po půlnoci Hitler prohlásil: „Anglie a Francie nebudou proti nám nikdy pochodovat!“ A vydal rozkaz – „**Fall Weiss**“. A ukázalo se, že Hitler – alespoň protentokrát měl pravdu.

Šéf britského generálního štábu generál sir Edmund Ironside ještě v 10 hod dopoledne neměl tušení o nacistickém útoku. Dověděl se o něm teprve, když mu volal Winston Churchill, který byl v té době víceméně

soukromou osobou. Britský ministr války Hore – Bellshn se dozvěděl o válce v době kdy už Hitler v 10,07 hod oznámil svoji agresi veřejně ve všech německých rozhlasových stanicích.

„Všem odborníkům vstávaly vlasy hrůzou“ napsal si německý generál Siegfried Westphal, „když pomysleli na možnost francouzského útoku na počátku války s Polskem.“

Jsou to ohromující fakta. Do Polska vrhl Hitler 54 divízi v počtu zhruba 1,5 mil mužů, ti měli k dispozici přes 2 000 tanků, 7 000 kanónů a houfníc a 1 500 letadel.

Na západě, na hranicích s Francií stálo sice 34 divízi – z toho však jen asi třetina, tedy 11 divízi skutečně schopných boje. Tato západní armáda měla k dispozici všeho všudy pouhých 50 tanků a jen několik letadel. Zásoby pohonných hmot pro tanky a letadla i munice stačily na pouhé tři dny.

Vychvalovaný „západní val“ nebyl ničím jiným, než Goebblesovou propagandou. Francouzi měli k dispozici armádu co do počtu mužů značně přes 4 miliony vojáků, jímž bylo k dispozici 16 352 děl – desetkrát více než Němci. Dále tu bylo 2 946 tanků, 440 bombardovacích a 734 stíhacích letadel.

V září 1939 propásli Angličané a Francouzi šanci, která se za celou dobu války už nikdy nevyskytla.

Britsko – polský pakt zavazoval Angličany „poskytnout všechnu pomoc“, ale ta se prostě nekonala. Britská admirálita svoje válečné loďstvo – s nímž se německé vůbec nemohlo měřit – přivázala ke kotvám, místo aby ho vyslala do Baltského moře. Britský ministr letectví sir Kingsley Wood zavrhl plán bombardování Porúří s odůvodněním „Vždyť tam je přece soukromý majetek!“

Francouzi slíbili Polákům v květnu 1939: „Jestliže Hitler Polsko přepadne bude Francie od prvního dne bombardovat říšské území, od třetího dne rozvine ofenzívu na německé západní frontě a od 15. dne masa francouzské armády otevře na západě druhou frontu.“

Nic z toho se ovšem nestalo.

Byla to (na západě) „**nice little war**“ - „roztomilá malá válka“.

Francouzský lid ji nazval „**dról de guerre**“ - „podivná válka.“

Bylo to přesně tak jak prorokoval Hitler. „Budou demonstrovat, budou protestovat, budu se paktovat, ale pochodovat nebudou.“

Anglie a Francie sice dva dny po Hitlerově útoku na Polsko vyhlásily Německu válku, ale nechaly Hitlerovy volné ruce.

Francie, jak trpce poznamenal Charles de Gaulle – „hrála v této tragedii roli oběti, která klidně čeká až přijde na řadu.“

Prameny a literatura:

- Roman Cílek, Rudolf Kalčík: Pohřeb první třídy
- Karel Durman, Mil. Svoboda: Slovník moderních dějin
- Svět práce - 1969, 1970
- Reportér - 1969
- Die Soldaten des Führers im Felde - 1940
- Archiv Lopotníku